

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 01 lipca 2015r.

Sąd Rejonowy w Wyszkowie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący : Sędzia SR Tomasz Królik

Protokolant: st. sekr. sąd. Piotr Długoborski, st. sek. sąd. Hanna Witkowska

w obecności Prokuratora: Małgorzaty Podleś, Katarzyny Kozłowskiej - Szmitko

po rozpoznaniu w dniach: 06 i 24 listopada 2014r., 18 maja 2015r. i 01 lipca 2015r. sprawy **M. P.** c. M. i W. z d. C., ur. (...) w O.,

oskarżonej o to, że w dniu 17 października 2012r. w W. prowadząc działalność gospodarczą pod nazwą (...) Usługi (...) dokonała przywłaszczenia rzeczy powierzonej w postaci ciągnika siodłowego m-ki V. (...) o nr rej. (...) o wartości 78.000 zł stanowiącego własność banku (...) S.A. z/s w W. z tytułu umowy przewłaszczenia zawartej w dniu 8 lutego 2011r. będącego zabezpieczeniem kredytu odnawialnego w ten sposób, że sprzedała przedmiotowy pojazd firmie (...) Sp. z o.o. z/s w G. zatajając okoliczności przewłaszczenia, czym spowodowała straty w wysokości 69.022,71 zł na szkodę Banku (...) S.A.,

to jest o czyn z art. 284 § 2 k.k.

orzeka:

1. oskarżoną **M. P.** uniewinnia od popełnienia zarzucanego jej czynu;
2. zasądza ze Skarbu Państwa - Kasy Sadu Rejonowego w Wyszkowie na rzecz adw. S. D. kwotę 723,24 zł (siedmiuset dwudziestu trzech złotych i dwudziestu czterech groszy) brutto tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonej z urzędu;
3. na podstawie art. 632 pkt 2 k.p.k. koszty postępowania przejmuje na rachunek Skarbu Państwa.

Sygnatura akt II K 308/14

UZASADNIENIE

Na podstawie zgromadzonego w aktach sprawy materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 08 lutego 2011r. pomiędzy M. P. prowadząca działalność gospodarczą pod nazwą (...) Usługi (...), a Bankiem (...) S.A. z/s w W. została zawarta umowa limitu debetowego Nr (...) z terminem spłaty do 07 lutego 2012r. W § 3 tej umowy strony ustaliły, że prawnym zabezpieczeniem spłaty limitu debetowego jest m.in. przewłaszczenie z datą pewną (z klauzulą) ciągnika samochodowego m-ki V. (...) o nr nadwozia (...), rok produkcji 2004 o nr rej. (...) wraz cesją praw z polisy ubezpieczenia dot. ww. pojazdu. Tego samego dnia strony zawarły także umowę przewłaszczenia wyżej opisanego pojazdu. W § 2 ust. 2 strony ustaliły jednak, że: „zawiesza się przeniesienie własności rzeczy ruchomych, określonych w ust. 1 do czasu złożenia Przewłaszczającemu przez Bank oświadczenia o treści, iż w związku z brakiem terminowej spłaty którejkolwiek należności Banku związanej z wierzytelnością zabezpieczoną przewłaszczeniem, niniejsza umowa wchodzi w życie”.

W dniu 17 października 2012r. M. P. opisany wyżej sprzedała pojazd firmie (...) S.A. z/s w G. za kwotę 81.180 zł. W § 6 umowy (...) oświadczyła, że pojazd ten stanowi jej własność i jest wolny od wad prawnych. Jeszcze tego samego dnia strony zawarły umowę leasingu ww. pojazdu, na mocy której M. P. miała korzystać z auta przez 35 miesięcy, regulując co miesiąc raty leasingowe na rzecz (...) S.A.

W związku z brakiem spłaty kredytu przez M. P. sprawa została przekazana do windykacji. W dniu 8 marca 2013r. Sąd Rejonowy w Ostrołęce V Wydział Gospodarczy w sprawie sygn. akt V GNC 141/13 wydał nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym, w którym nakazał M. P., aby zapłaciła Bankowi (...) S.A. w W. kwotę 55.265,96 zł wraz z odsetkami umownymi i kosztami postępowania. Postanowieniem z dnia 9 maja 2013r. przedmiotowemu nakazowi została nadana klauzula wykonalności.

W dniu 11 czerwca 2013r. Bank (...) S.A. złożył do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Wyszkwie wniosek o wszczęcie postępowania egzekucyjnego wskazując jako sposób prowadzenia egzekucji m.in. z ruchomości w postaci ciągnika samochodowego m-ki V. (...) nr nadwozia (...), rok produkcji 2004, nr rej. (...). Komornik odpowiedział wnioskującemu, że ww. pojazd został przez M. P. sprzedany firmie (...).

W dniu 26 maja 2015r. Bank (...) S.A. w W. wysłał do M. P. oświadczenie, iż w związku z brakiem terminowej spłaty należności Banku związanej z wierzytelnością zabezpieczoną przewłaszczeniem, umowa przewłaszczenia z dnia 08 lutego 2011r. wchodzi w życie.

Sąd dokonał rekonstrukcji powyższego stanu faktycznego w oparciu o następują dowody: osobowe: wyjaśnienia oskarżonej – k. 93v.; zeznania św.d.: M. S. – k.94 i k.64-64v. w zw. z k.94; N. P. – k.99v. i k.19v.-20 w zw. z k.99v.; L. P. – k.122v.; **nieosobowe:** umowa limitu debetowego –k.2-3; umowa przewłaszczenia – k. 4-6; zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa – k.1- 1v. nakaz zapłaty – k.7; postanowienie – k.7v.; wniosek o wszczęcie egzekucji – k.8-8v.; umowa leasingu nr (...) i dokumentacja leasingowa – k.21-28; kserokopie dowodu rejestracyjnego – k.31-33; umowa kupna – sprzedaży –k.30; faktura – k.29; informacja i oświadczenie – k.124 i 125.

Wyjaśnienia oskarżonej.

M. P. w postępowaniu przygotowawczym (k.42) nie przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu oraz skorzystała z prawa do odmowy składania wyjaśnień. Przed Sądem (k.93v.) nie przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu oraz odpowiadając na pytania obrońcy wyjaśniła, że po zawarciu umowy przewłaszczenia nie otrzymała od banku pisemnego oświadczenia o tym, że umowa ta w związku z niespłacaniem należności wchodzi w życie. Podała, że jej zdaniem, ta umowa w ogóle nie weszła w życie.

Sąd zważył, co następuje:

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonej w całości, albowiem zyskały one potwierdzenie w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym, osobowym, jak i nieosobowym szczegółowo wskazanym pod stanem faktycznym sprawy. Sąd dał wiarę zeznaniom obiektywnych świadków, którzy nie będąc w żaden sposób spokrewnieni z oskarżoną składali zeznania jedynie w oparciu o dokumentację bankową i wiedzę nabytą podczas wykonywania obowiązków zawodowych. Sąd dał wiarę dowodom nieosobowym, uznając, że są rzeczywistym odzwierciedleniem zawartych w nich informacji. Na polecenie Sądu Bank (...) S.A. udzielił odpowiedzi (k.124), że do dnia 26 maja 2015r. do dłużnika M. P. nie było wysłane oświadczenie o wejściu w życie umowy przewłaszczenia z dnia 08 lutego 2011r. Bank wskazał również, że przedmiotowe oświadczenie wysłał do M. P. w dniu 26 maja 2015r. Takie oświadczenie przesłał również do akt niniejszej sprawy (k.125).

Wyjaśnienie podstawy prawnej wyroku i rozstrzygnięcie o kosztach procesu.

M. P. stanęła pod zarzutem popełnienia przestępstwa z art. 284 § 2 k.k. polegającego na tym, że w dniu 17 października 2012r. w W. prowadząc działalność gospodarczą pod nazwą (...) Usługi (...) dokonała przywłaszczenia rzeczy powierzonej w postaci ciągnika siodłowego m-ki V. (...) o nr rej. (...) o wartości 78.000 zł stanowiącego własność banku

(...) S.A. z/s w W. z tytułu umowy przewłaszczenia zawartej w dniu 8 lutego 2011r. będącego zabezpieczeniem kredytu odnawialnego w ten sposób, że sprzedała przedmiotowy pojazd firmie (...) Sp. z o.o. z/s w G. zatajając okoliczności przewłaszczenia, czym spowodowała straty w wysokości 69.022,71 zł na szkodę Banku (...) S.A.

Ustalony w sprawie stan faktyczny nie dostarczył podstaw do przypisania oskarżonej zarzucanego jej czynu.

Przedmiotem działania przestępstwa określonego w art. 284 § 2 k.k. jest cudze mienie ruchome, które zostały sprawcy powierzone. Umowa o przewłaszczenie na zabezpieczenie stanowi tzw. powiernicze przeniesienie własności. Tego rodzaju umowa została zawarta z oskarżoną. W § 4 tej umowy strony jasno określiły, że P. (M. P.) zatrzymuje pojazd w swoim władaniu w charakterze biorącego w użyczenie. Treść przedmiotowej umowy potwierdza, że M. P. nie była uprawniona do sprzedaży przedmiotowego ciągnika siodłowego. Zatem sprzedaż tego pojazdu stanowiłaby zarządzanie się nim jak swoją własnością. Problem jednak w tym, że komentowana umowa w ogóle nie weszła w życie. Strony w § 2 ust. 2 umowy przewłaszczenia ustaliły, że: **„zawiesza się przeniesienie własności rzeczy ruchomych, określonych w ust. 1 do czasu złożenia Przewłaszczającemu przez Bank oświadczenia o treści, iż w związku z brakiem terminowej spłaty którejkolwiek należności Banku związanej z wierzytelnością zabezpieczoną przewłaszczeniem, niniejsza umowa wchodzi w życie”**. Strony ustaliły więc, że do czasu otrzymania przez M. P. przedmiotowego oświadczenia, przeniesienie własności pojazdu na Bank nie nastąpi. Zatem jego właścicielem auta nadal pozostanie jego dotychczasowy właściciel. Przedmiotowe oświadczenie Bank złożył dopiero w dniu 26 maja 2015r. kiedy zorientował się o jego braku w efekcie słuchania jego pracowników przez Sąd w niniejszym postępowaniu w charakterze świadków. Fakt, że M. P. była właścicielem auta został potwierdzony kserokopią jego dowodu rejestracyjnego, gdzie została wpisana do rubryki C, zawierającej dane właściciela pojazdu. Skoro M. P. w dniu 17 października 2012r. tj. w dniu sprzedaży auta firmie (...) S.A. z/s w G. była jego właścicielem, to nie sposób uznać, że dopuściła się przestępstwa sprzeniewierzenia. Będąc nim (właścicielem), zgodnie z treścią art. 140 k.c. mogła rozporządzić swoją rzeczą, a do rozporządzania (ius disponendi) zalicza się uprawnienie do wyzbycia się własności rzeczy. Przywłaszczyć można jedynie cudzą rzecz. Skoro oskarżona była właścicielem pojazdu, to nie mogła dopuścić się jego przywłaszczenia. Zatem nie zostało zrealizowane znamię strony przedmiotowej komentowanego przestępstwa. W tej sytuacji brak było innej możliwości, jak tylko wydanie w stosunku do oskarżonej rozstrzygnięcia uniewinniającego. Dlatego orzeczono jak w punkcie 1 sentencji wyroku.

W punktach 2 i 3 tej sentencji orzeczenia zostały zawarte rozstrzygnięcia w przedmiocie kosztów procesu. O kosztach adwokackich orzeczono na podstawie § 14 ust. 2 punkt 3 w zw. z § 16 w zw. z § 2 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. 2013.461). Wydanie orzeczenie uniewinniającego implikowało, w oparciu o treść art. 632 pkt 2 k.p.k., przejęcie kosztów postępowania na rachunek Skarbu Państwa.